

gardisid, ja mõnda tubli Kindralit, ja läks laewa peäle, et Tällina jõuda; agga wastased tuled ja hirmsad marrud, sundisid tedda Perno; kus siis terwelt, kasawõetud ommakstega, male jõudis. Seält ruttas ratsa hobbose Rakwerre, kus pissut wäge, agga üks suur monaait, hobbose- ja jalla-wäe tarbest seisimas olli; wäggi, mis Pernos seisis, tulli tagga järrele, ja Tällinast kutsuti kindral Bellingit kõige ommama wäega wibimata ka Rakwerre tulles. Kui kõik wäggi, mis liggimailt olli sada, kous olli; siis olli wiis tuhhat meest jalla wäge, ja kolm tuhhat rüütli kockokorjatud. Meid kinnitas noor, wahwa ja wapper kunningas selle sõnnaga, et neile ütles: mehhed! neid on palju, meid on wahha; agga nemmad ei mõista, mis meie mõistame; se on üks weikse karri; ja tean, et mehhest mehhesse, igga üks kümme meest ennese peäle ärrawõidetawaks wõtta. Jah! hüüdis mehhed wasto, jah! kunningas! wõttame; ja nenda hakkas wäggi Rakwerrest Narwa pole liikuma.

Kulajad ollid Wenne leri sõnnumid ro-

nud, et kunningas sure wäega tulles; agga kindral Scheremetjew waidles wastata, ja ütles: need maad siin pool merd on Rootsi wäest tühjad, sest, et kõige suurem hulk Riia linna on warjamas, ja tõine wäggi ei sanud ülle merre tulles: kui kunningas kõik wäge Pernost, Tällinast ehk Tartustki kockokoggunud, siis ei wõittemmal ennam, kui kahhesa ehk, kui õige palju, ühhesa tuhhat meest olla, ja olli ka tark mees öiete kül arwand. Sepärrast andis nõu, linna ümber ni palju wäge jätta, kui tarwis, laagrit, ning ka linna hoida, et kegi seest wälja saaks tulles, et taggant peäle hakkata, ja tõise wäehulgaga andis nõu kunninga wasto, ja tormades temma wahhase rahwa peäle minna. Agga ei kiitnud tõised kindralid, egga Peter isigi sedda nõud heaks; waid arwati nenda, et Pühhajõe kolm tuhhat, ja Sillamäele nisamma palju, agga Waiwaro mäggede peäle, kuus tuhhat meest wasto sata, kes kantsi piddid teggema, ja nende tagga waenlase otama; tedda wõistama; ning kõrwaltsajate (Slangör) last-